

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu to korte bemærkninger inden anden omgang: først hr. Óli Breckmann og derefter hr. Svend Aage Jensby.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det er en bemærkning til økonomiministeren, for hun sagde, at man ikke må tro, at Finanstilsynet gør sit arbejde ved at rette forespørgsler til to banker om deres halvårsregnskaber, og det er sikkert rigtigt, men Finanstilsynet har altså nogle mærkelige egenskaber og en mærkelig arbejdsmetode, når man tænker over, at Finanstilsynet, som den danske regering jo har ansvaret for, i august 1992 foretog en undersøgelse i Sjóvinnubankin og nogle dage senere mødte op i Den Danske Bank, Sjóvinnubankins konkurrent, og sladrede til direktør Flemming Duus om, at Sjóvinnubankins bestyrelse var ganske uduelig og måtte skiftes ud. Og det havde jeg ellers ikke forventet var Finanstilsynets arbejdsmetode.

Og da man så ikke undersøgte – eller måske havde undersøgt – revisionsprotokollen i Føroya Banki i marts 1993, selv om der stod en blank påtegning på regnskabet fra Grothen & Perregaard og fra KPMG i Tórshavn med Pauli Ellefsen som repræsentant, kan jeg godt tænke mig, at Finanstilsynet har skåret et par hjørner af i sit forsøg på at få landsstyret til at svælge den krasse bid, det var at skulle tage imod Føroya Bankis aktier.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Svend Aage Jensby og derefter hr. Johannes Martin Olsen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det virkede, som om finansministeren blev ophidset i anledning af, at jeg citerede et referat fra en af de store embedsmænd her i landet. Og det glæder mig, for det tyder jo på, at jeg har rørt ved noget centralt.

Og i anledning af, at finansministeren nærmest antydede, at Venstre forvrænger eller skævvrider departementschef Eldrups forklaring, har jeg lyst til at anstille nogle betragtninger over dét:

I retsbogsbilaget side 544, altså i den forklaring, som Anders Eldrup som vidne første gang afgav den 16. september 1996, bekræfter vidnet

vedrørende første afsnit i brevet af 26. maj 1993 til Finansministeriet, »at der har været en samtale mellem finansminister Lykketoft og direktør Mølgaard, hvorunder Mogens Lykketoft havde spurgt Mølgaard, om han ville »skynde sig langsomt«.

Vidnet forklarer videre, at der skulle findes »en mere langsigtet løsning«, og at man fra Finansministeriets side ønskede »at undgå en henvendelse til Finansudvalget«, og han siger videre:

»Ønsket om at undgå det nævnte »kasseeftersyn« havde baggrund i Finansministeriets ønske om at undgå et krav om øjeblikkelig likviditetstilførsel.«

Jeg må sige, at det er en utrolig detaljeret forklaring, og hvad er det dog, der gør, at den bliver ændret trekvart år efter? Ikke ændret afgørende, men der er altså stilskitte i den. Kan det være, fordi finansministeren har haft nogle drøftelser med sin departementschef om den først afgivne forklaring? For det, man først forklarer, plejer at være det sandfærdigste, navnlig når det er godkendt og vedstået for en dommer.

(Kort bemærkning).

Johannes Martin Olsen (V):

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget, men statsministeren stillede i sit svar til mig det spørgsmål, om der ikke var nogen på Færøerne, der kunne sige tak.

Derfor vil jeg sige, at der står i hvert fald én her, der på alle færingers vegne vil sige hjertelig tak for den hjælp, vi har fået, og jeg har utallige gange både sagt og skrevet, at jeg er meget taknemlig.

Så hvis jeg kan mane dét i jorden, vil jeg gerne gøre det her og nu ved én gang til at sige, at på Færøerne er vi meget taknemlige for den hjælpende hånd, vi har fået fra Danmark.

Og når statsministeren videre minder os om, hvordan og hvorledes vi bør opføre os, kan jeg også fuldt ud støtte det, som er sagt om, at vi må passe på ressourcerne, for som jeg sagde til at begynde med: Hvis vi ikke fisker, er det lige meget, hvor mange penge vi låner, og hvor mange penge vi får til Færøerne, for så dør vi alligevel.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi i gang med anden omgang: Hr. Anders Fogh Rasmussen.